

at pensionerne, medmindre disse ydes uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold, er undergivet en indtægtsregulering, der i praksis ikke kan gennemføres for pensionister med ophold i udlandet. Den anførte begrundelse vil ikke have samme vægt, når overgangen til den fulde folkepension er gennemført fra 1. april 1970. Fra dette tidspunkt bortfalder indtægtsreguleringen af folkepension til pensionister over 67 år, således at pensionens fulde grundbeløb udbetales uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold. Regeringen har anset det for rimeligt at stille forslag om, at bopælskravet fraviges for denne gruppe af pensionister, således at de vil kunne bevare retten til pensionen, selv om de tager ophold i udlandet. For at sikre at kun personer med lang tids fast tilknytning til Danmark får adgang til at modtage pensionen til udlandet, foreslås det, at de pågældende på tidspunktet for fraflytningen til udlandet skal have haft fast bopæl her i landet i de sidste 10 år forud for det fyldte 67. år. Personer, der opfylder dette bopælskrav, må i almindelighed antages at have levet en betydelig del af deres liv her og udøvet deres væsentligste arbejdsydelse her i landet.

Forslaget angår alene danske statsborgere, idet det ikke er fundet rimeligt, at udlændinge, der har opnået dansk folkepension i kraft af overenskomster med andre stater, uden videre skulle kunne modtage pensionen til udlandet, hvilket ofte vil sige hjemlandet. Adgangen til at bevare pensionen ved flytning til udlandet bør for denne gruppe af personer være begrænset til de tilfælde, hvor den pågældende overenskomst indeholder hjemmel til pensionens medtagelse ved flytningen til det pågældende land, eller hvor socialministeriet i det enkelte tilfælde dispenserer fra bopælskravet. Det bemærkes herved, at den hidtidige bestemmelse, hvorefter socialministeren, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan gøre undtagelse fra bopælskravet, er opretholdt uændret.

I et bilag til lovforslaget er de gældende regler og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Udgifterne ved forslagene.

Udgifterne ved indregning i folke-, invalide- og enkepensionens grundbeløb af det midlertidige tillæg samt ved indregning af det midlertidige beløb til personlige fornødenheder i lommepengebeløbet til pensionister på alderdomshjem og plejehjem anslås for finansårene 1970-71 og 1971-72 til henholdsvis 151 mill. kr. og 154 mill. kr. De tilsvarende udgifter til midlertidige tillæg androg i 1969-70 139 mill. kr.

Forhøjelsen skyldes i det væsentlige, at antallet af folkepensionister vil blive stærkt forøget pr. 1. april 1970 ved indførelsen af fuld folkepension til alle over 67 år. Statens udgift bliver i finansårene 1970-71 og 1971-72 henholdsvis ca. 144 mill. kr. og ca. 153 mill. kr.

Merudgiften ved de foreslåede yderligere forhøjelser — svarende til forbedringerne på arbejdsmarkedet i overenskomstperiodens 2. år — af pensionernes grundbeløb samt af beløbet til personlige fornødenheder til pensionister på alderdomshjem og plejehjem anslås for finansårene 1970-71 og 1971-72 til henholdsvis 66 mill. kr. og 67 mill. kr. Statens merudgift herved bliver i de nævnte finansår henholdsvis 53 mill. kr. og 67 mill. kr.

Merudgiften ved de foreslåede forhøjelser af invaliditetsbeløbet, erhvervsudygtighedsbeløbet, invaliditetsydelsen samt bistands- og plejetillæggene anslås for de nævnte finansår til henholdsvis 23 mill. kr. og 24 mill. kr. Statens merudgift bliver herved i de nævnte finansår henholdsvis 18 mill. kr. og 24 mill. kr.

Medens merudgifterne ved det midlertidige tillæg i 1969-70 udgjorde 139 mill. kr., bliver de samlede merudgifter i 1970-71 og 1971-72 henholdsvis 240 og 245 mill. kr. Statens merudgifter, der i 1969-70 var 94 mill. kr., bliver i alt i 1970-71 215 mill. kr. og i 1971-72 244 mill. kr.

Der kan ikke forventes merudgifter ved udvidelsen af adgangen til at oppebære pension i udlandet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Forslaget er en følge af forslag nr. 2, hvorefter der for så vidt angår pensionister med dansk indfødsret, der er fyldt 67 år, og som har haft bopæl her i landet de sidste 10 år forud for det fyldte 67. år, bortses fra reglen i lovens § 1, stk. 1, nr. 2. Retten til pension er efter denne bestemmelse betinget af, at modtageren har fast bopæl her i landet.

Efter bestemmelsen i lovens § 1, stk. 3, kan socialministeren i overensstemmelse med regler i overenskomster med andre stater fastsætte bestemmelser, hvorved der gøres undtagelse bl. a. fra bopælskravet i lovens § 1, stk. 1, nr. 2. I henhold hertil er der ved den mellem de nordiske lande indgæede konvention om social tryghed tilvejebragt hjemmel for, at en person, der har fået pension i et nordisk land, kan bibeholde denne pension ved flytning til et andet nordisk land, indtil han — som hovedregel efter 3 år — opnår adgang til pension i sidstnævnte land.